

பாடியவர் - பாரி மகளிர்

திணை - பொதுவியல்

துறை - கையறுநிலை (நாட்டையும் தந்தையையும் இழந்த நிலையில் பெரிதும் கலங்கிப் பாடியது).

சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த குறுநில மன்னர்களில் ஒருவன் பாரி. மலைநாட்டுப் பகுதியை ஆண்ட மன்னன். சிறந்த கொடை வள்ளல். இவனுடைய மக்கள்தான் அங்கவை சங்கவை. பாரி மன்னன் இறந்த பின்னர் பாடிய பாடல்தான் அற்றைத்திங்கள். இது புறநானூற்றில் இடம்பெறுகிறது. இப்பாடலை வைத்து உருவாக்கப்பட்டதே இந்நாடகம்.

அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவில்
எந்தையும் உடையேம் எம் குன்றும் பிறர்
கொள்ளார். இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண் நிலவில்
வென்று எறி முரசின் வேந்தர் எம் குன்றும்
கொண்டார் யாம் எந்தையும் இலமே!

கருத்து - அந்த மாதம் அந்த வெண்ணிலவில் தந்தை இருந்தார். குன்றும் இருந்தது. இந்த மாதம் இந்த வெண்ணிலவில் வெற்றி முரசு வேந்தர்கள் குன்றும் கொண்டனர். எங்கள் தந்தையும் இல்லையே.

(அங்கவை மலையடிவாரத்தைப் பார்த்தபடி
பிறகு முழுநிலவையும் பார்த்துப் பெருமூச்சு விடுகிறாள்.
இல்லத்துக்குள்ளே எதையோ உருட்டும் ஓசை)

அங்கவை :-

தந்தை கட்டிய கூடு... புறாக் குஞ்சுகளைப் போல வளர்த்தார்..
அம்மாவின் முகம் நினைவில் இல்லை.. நிலாவைத்தான்
காட்டினார்.

(தொலைவில் தாலாட்டுப் பாடல் ஒலிக்கின்றது)

ஆராரோ ஆரிரரோ

ஆராரோ ஆரிரரோ ஊர் உறங்கும், பூவுறங்கும், உச்சிமலை
நிலா உறங்கும்

அங்கவை :-

சங்கவை உள்ளே என்ன செய்கிறாய்? (தாலாட்டு தொடர்கின்றது)

அரளிப் பூத் தண்டாலே
அத்தை அடிச்ச கதை
மல்லிகைப்பூச் செண்டாலே
மாமன் அடிச்ச கதை
நேற்றசைந்த தொட்டினிலே
நெஞ்சருகக் கேட்டிருந்தோம்
காற்றெல்லாம் தேனிழைக்க
மலைமடியில் கண் வளர்த்தோம்

சங்கவை :-

(இரு மரப்பாச்சிகளோடும் உலர்ந்து போன குறிஞ்சிப் பூக்களின்
மாலையோடும் வருகிறாள்)

இதோ நாம் விளையாடிய மரப்பாச்சிகள்... நாம் பல்லாலே கடிச்ச
தடயங்கள் கூட இருக்கு. (தாலாட்டு தொடர்கிறது)

அழகான நடை வண்டி
அசைந்தாடும் கிலுகிலுப்பை
பழக ஒரு மரப்பாச்சி
பாவையரே யார் பறிச்சா?

இது நினைவில்லையா? நம் மலைக் குறத்திகள் நமக்குத்
தொடுத்துத் தந்த குறிஞ்சி மலர்களின் மலை...
பூவாடிடுச்சு.. ஆனா மணம் போகலை

(தாலாட்டு தொடர்கிறது)

அரளிப்பூத் தண்டெடுக்கப் போன அத்தை திரும்பலியே

மல்லிகைப் பூச்செண்டு கட்டப்போன மாமன்
மீளலையே...

தாலாட்டில் அசைந்திருந்த
தொட்டில் வரை ரத்த வெள்ளம்
பால் வார்த்த நிலா முகத்தில்
பற்றிவிட்ட தீப்பந்தம்

ஏலம்பூ வாய் பொசுங்க
எரியுறது தீக்கொழுந்து

காலப் புனல் கனக்கும்
கண்ணீரையும் சுமந்து

ஆராரோ ஆரிரரோ ஆராரோ ஆரிரரோ

- அங்கவை :- தந்தையில்லை.. தந்தையின் தேரில்லை.. பறம்பு மலையை, பறம்பு மலையில் பால் வார்க்கும் நிலவை.. சங்கவை எப்படி எடுத்துச் செல்வது?
- சங்கவை :- பறம்புமலை மக்களின் அன்பை எப்படி விட்டுச் செல்வது? குறவர்கள்.. கானவர்கள்.. எயினர்கள்.. தந்தையின் பிரிவில் விதித்துப் போய்விட்டார்கள்.
- அங்கவை :- முற்றுகை நடந்தபோது இந்தப் பெண்கள் மலை முகட்டிலிருந்து பகைவர்களுடைய குதிரைகளை விளையாட்டாக எண்ணிக் கொண்டிருப்பாங்க...
- சங்கவை :- அவ்வளவு நம்பிக்கை.. தங்கள் பாரியும்.. பறம்பும் வீழாது என்று.. கொஞ்சமும் அஞ்சாமல்...
- அங்கவை :- இப்போ பகல் பொழுதுகளில் ஈத்திலைக் குப்பை மேட்டில் ஏறிநின்று.. உமணர்கள் ஓட்டுகிற உப்பு வண்டியை எண்ணுறாங்க.
- சங்கவை :- வரகும் எள்ளும் முளைச்சு முதிர்ந்து கிடக்கிற இந்தப் புன்செய்களை விட்டுட்டுப்போக வேண்டியதுதான். நிலத்தில் புதைக்கப்பட்டு வெளியே எடுத்த கள்ளை ஒவ்வொரு குடிசையாய்ப் பகிர்வார்களே.. கள் மணக்கும் இந்தக் குடிசைகளை விட்டுட்டுப் போக வேண்டியது தான்..
- (பெருமூச்சு) (கபிலர் வருகிறார்.. மகளிர் இருவரது தோள்களிலும் கைவைத்து)
- கபிலர் :- ஆம்.. புறப்பட வேண்டியதுதான்... (அருவியின் ஆர்ப்பரிப்பு, பறவைகளின் பேச்சொலி, இலைகளின் சலசலப்பு... இவற்றைக் காது கொடுத்துக் கேட்கிறார்) இப்போ.. இந்த மலையைப் பிரிவது மலையைவிடக் கூடுதலாகக் கனக்கிறதே. ஆனால் என் அருமைச் செல்வங்களே.. புறப்பட வேண்டியதுதான்.. பறம்பு மலையின் இனிய சுனைநீரில் ஒரு முடக்குக் குடியுங்கள். கடைசியாக முடிந்த மட்டுக்கும் இந்த மலைப் பூக்களின்

மணத்தை இழுத்து மூச்சடக்கிக்கொள்ளுங்கள். கடந்து செல்கையில் காற்று வீசும். ஆனால் இந்த மலைப்பூக்களின் மணம்.. பறவைகளின் ஒலி ஓயாது. பாரி இருந்தால் பேச்சுக் கொடுப்பார்.. புறப்படுகிறோம் பறம்பே.. மதுவிலும் புலாலிலும் களித்திருந்த நட்பு நம்முடையது. அருவியில் முகம் காட்டும் உன் அழகிய காட்சிகள்.. நீர்வாரும் கண்களின் ஈரத்தில் நிற்கும். பறம்பு மலையே நீ வாழ்க.

(கபிலர் முன் நடக்கப் பாரி மகளிர் தலை குனிந்தவர்களாகப் பின் தொடர்கின்றனர் ... தாலாட்டு ஒலிக்கிறது)

தொ.சொ.கோ :- பாரி மகளிர் பறம்பு மலையிலிருந்து இப்படித்தான்.. பிடுங்கி எறியப்பட்டார்கள்.

விறலி 1 :- வம்ப வேந்தர்களின் வன்முறை அவர்களைத் துரத்தியது.

கோடி 1 :- எல்லாக் காலங்களிலும் இதுதான் மண்ணின் மக்கள் புலம்பெயரும் வரலாறு

கோடி 2 :- மலைவாசிகள் இன்றளவும் இப்படித்தான் வேரூன்றும் உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்டு...

விறலி 2 :- பறம்பை விட்டுச் சென்ற பின் ஏதோ ஒரு நாளில் பாரி மகளிர் தாம் பிறந்து விளையாடிய பறம்பு மலையை நினைத்தனர். நினைத்த நாளும் ஒரு நிலவு நாளாக இருக்கலாம். தந்தையுடன் பறம்பு மலையில் எத்தனை நிலவு நாட்களில் இருந்து களித்தனர். பாரி தான் வேட்டையாடிய கதையைச் சொல்லியிருக்கலாம். கபிலர் ஒரு குறிஞ்சிப் பாட்டை இசைத்து இருக்கலாம். அந்த நிலா நாளில்...

எந்தை எம்முடன் இருந்தார். எம் குன்றையும் பிறர் கொள்ளவில்லை. இந்த நிலா நாளிலோ இக்குன்றைக் கொண்டோம் என்று வென்ற வேந்தர் களின் முரசொலிக்கிறது. மேலும் இந்தக் கதையைத் தொடர்வதற்கு எந்தை எம்முடன் இல்லையே என்ற கவலை.

இன்குலாப்

◆ அரும்பதம்

மரப்பாச்சி - பாவைகள் (பொம்மை)

பாரி ஒரு குறுநில மன்னன். அவன் ஆண்ட நாடு பறம்பு மலை. அவரது நண்பர் புலவரான கபிலர். அவரது மக்கள் அங்கவையும் சங்கவையும் ஆவர்.

யுத்தம் காரணமாகத் தந்தையை இழந்த பாரி மக்களை ஓளவையாரிடம் ஒப்படைக்க கபிலர் அழைத்துச் செல்கின்றார்.

வினாக்கள்

1. அற்றைத் திங்கள் என்ற நாடகத்தின் ஆசிரியர் யார்?
2. இங்கு தரப்பட்ட பாடப் பகுதியில் இடம்பெற்ற காட்சி எச்சந்தர்ப்பத்துக்கு உரியதாகும்?
3. அங்கவை சங்கவை ஆகியோரின் துயர் எவ்வாறு வெளிக்காட்டப்படுகின்றது?
4. இப்பகுதியில் வரும் தாலாட்டுப் பாடல் போரின் பின்னான பறம்பு நாட்டின் நிலையை எவ்வாறு பிரதிபலிக்கின்றது?
5. நாட்டை விட்டுப்பிரிய மறுக்கும் அங்கவை சங்கவையின் மனவேதனை எவ்வாறு எடுத்துக்காட்டப் படுகின்றது?
6. அற்றைத் திங்கள் என்ற தலைப்பின் பொருத்தப்பாடு பற்றி கலந்துரையாடுக.
7. இங்கு தரப்பட்ட பகுதியை சிறுகதையாக வடிவமாற்றம் செய்து எழுதுக.
8. பின்வருவோரின் குணப்பண்புகள் / மன நிலைகளை விபரிக்குக.

★ அங்கவை ★ சங்கவை ★ கபிலர்